

Treskoposten

Et medlemsblad for Gabriel Scott Selskabet
Nr 2 – onsdag 22. august 2001 4. årgang

TEMA FOR DAGENE:

Gabriel Scott, naturen og mennesket

Program under Scott-dagene:

Fredag 31. august:

Sted: Brekkekjær pensjonat, Brekkestø
Boksalget begynner kl. 18.00
Auksjon kl. 18.45
Salg/auksjon avsluttes
Åpning av dagene
Foredrag av redaktør Stein Gauslaa:
«Gabriel Scotts bruk av naturskildringer som litterært virkemiddel»
Opplesning av Scott-tekster ved Magne Strand
Scott-sanger ved Jon Kleveland
Fiskesuppe
Entré: 175 kroner.

Lørdag 1. september

Sted: Høvåg kirke
kl. 20.00: «Enok og Lydia»
Utvalgte tekster fra Jernbyrden, tilrettelagt av
Asbjørn Arntsen.
Musikk: Asbjørn Arntsen
Sang: Tone Charlotte Arntsen Reme
Opplesning: Astrid Jaksholt Økland
Entré: 100 kroner
Billetter ved inngangen

Søndag 2. september kl. 11

Gudstjeneste i Høvåg kirke ved kapellan
Einar Ekerhovd
Opplesning fra «Det gyldne evangelium»
ved Tore Austad.
Etter gudstjenesten:
Bekransning av Gabriel Scott-monumentet
Kirkekaffe på Kirkebrygga, evt. i kirkens sakristi.
Mat og kaffe medtas.

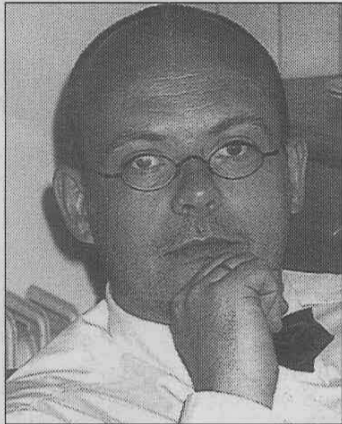
Slik blir man medlem av Gabriel Scott Selskabet!

Det er flere måter å bli medlem av Scott-selskabet på. Her er en av dem:

En kveld i april kom Gro Jareid fra Grimstad til Justøya for å besøke en kjenning. Men det viste seg at vedkommende ikke var å treffe. Gro Jareid så at det var et pensjonat i Brekkestø, og tenkte at det kanskje var mulig å få en kopp kaffe der. Hun banket på og traff Elisabeth Dobey på Brekkekjær. Om det gikk an å få en kopp kaffe? Jo, det kunne gå an. «Men», sa Elisabeth, «må skal det akkurat være et møte i Gabriel Scott Selskabet her. Kan du ikke likeså godt være med på det?»

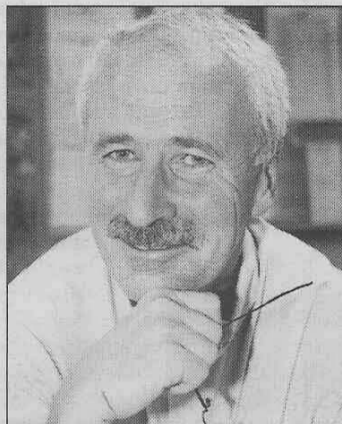
Dermed ble Gro Jareid med, hadde en meget lærerik og koselig kveld, og meldte seg inn i selskapet!

Medvirkende på årets Scott-dager

Jon Kleveland

Jon Kleveland har jobbet med Gabriel Scotts dikt i egne utvalg og har gitt ut en CD/kassett med Scott-sanger. Han har deltatt tidligere under Scott-arrangementer. Kleveland er fra Mandal, men bor i Kristiansand der han jobber som organist i frikirken. Han har en utstrakt freelancer-virksomhet, i første rekke som komponist, arrangør og produsent. Han driver tre kor - deriblant et mannskor - Vestergabet. Kleveland har gitt ut fem CD-er med Kor de Ville. I fjor ga han ut en CD med Kristina Jølstad Moi, med navn «Sanger fra Vest», en samling av keltiske sanger som alle har røtter i et gammelt keltisk kloster på øya Iona mellom Skottland og Irland. En meget allsidig kar, Jon Kleveland.

Stein Gauslaa

Stein Gauslaa, som i år er vår hovedkåsør under Scott-dagene, er redaktør av Agderposten og kjent for de fleste i Aust-Agder. Han bor på Tromøya og har vokset opp i Arendal. Far til Stein, Einar Gauslaa, var også redaktør av den nevnte avis og en kjent oppleser, både omkring i distriktet og i radio. Ikke minst vil mange huske han som oppleser av Gabriel Scott-litteratur. Vår foredragsholder har således vokset opp med Gabriel Scott, så vi ser frem til å høre han tale om Scotts bruk av naturbeskrivelser i sine bøker. Stein Gauslaa var konferansier under en fin Scottkveld på biblioteket i Arendal i mars 1999 i forbindelse med at både Agderposten og Gabriel Scott hadde 125 års jubileum.

Astrid Jaksholt Økland

Holta, Lillesand, er født i 1952: Hun er husmor med universitetseksamener innen kunsthistorie og historie og har spesialinteresser innenfor kirkekunst, middelalderkirker og lokalhistorie. Astrid er skolert innen teaterfag og har vært elev av Finn Kvalø og Elna Kimmestad. Hun har hatt en rekke oppdrag innen et variert spekter av lokale historiske og kulturelle områder og er leder av Lillesand og Vestre Moland Historielag. Er også forfatter av kunsthistoriske og kulturhistoriske artikler. Hun er hyppig engasjert i lokal og regional sammenheng som foredragsholder og som oppleser av lyrikk og prosa. Mottok Lillesand Kommunes kulturpris 1999.

Enok og Lydia i fokus

Enok og Lydia - Enok Ruben og Lydia Knudsdatter. Navnene lyser som glitrende morild etter prammen en skinnende fullmåne-natt i Blindleia midt i varmeste juli. En vidunderlig kjærlighetshistorie som ruver i vår litteraturhistorie og setter Scott helt frem i første rekke blant mere myteomspundne forfatterkolleger. Lydia med det åpne, gode smilet og det varme hjertet. Hun som bare ville folk vel, og som hadde

husrom og omsorg for alle da nøden ellers var bunnløs, både i Høvåg og landet ellers i de fryktelige nøds- og krigsårene fra 1807-1814. Lydia og «Godnattsangen» - den som fulgte henne hele livet igjennom fra hun var et lite barn og til hun gikk over evighetens terskel mens hennes kjære Enok sang for henne det siste veistykket. Disse to navnene står i fokus under Scott-dagenes lørdagskveld i Høvåg kirke dette året, «Jernbyrden II - Enok Rubens levnedsløp».

Asbjørn Arntsen.

Asbjørn Arntsen er ansvarlig for det kunstneriske innholdet. Han har laget et konsept bestående av opplesning, sang, drama og preken. Forestillingen rammes inn av en rekke nykomponerte musikkbiter.

Karin Othilie Mollestad er ansvarlig for dekoren.

Med på laget som spillemann er ferierende fiolinist Jan Bjøranger, for tiden konsertmester i Umeå Symfoniorkester og kunstnerisk leder for Umeå kammermusikkfestival.

Han har utsatt hjemreisen til Nord-Sverige for å svinge sin mangfoldige bue over ulike stemte fiolinstrenger når livsløpet til Lydia og Enok skal fargelegges litt ved hjelp av toner.

Som provst Lassen «vikarierer» tidligere domprost Jan A. Erichsen (på folkemunne Jappe), nå direktør for «Sørlandet i 100». Som Enok og Lydias åndelige hyrde og konfirmantlærer vil han preke et ørlite timeglass for aftenens «menighet», som forøvrig også skal få synge med på noen salmevers fra Jernbyrden - fra «Jakob Vibes ofersang» samt noen Kingo-sitater. Tone Charlotte Reme skal gi oss

de vare tonene og ordene fra «Godnattsangen» under handlingens forløp.

Astrid Jaksholt Økland er aftenens oppleser som skal lese forsamlingen trygt inn i og gjennom det Scottske litterære skattkammer. Med sin kjennskap og kjærlighet til Scotts forfatterskap er hun en trygg oppleser og veiviser i dette komplekse stoffet hvor ingen avsnitt er tilfeldig valgt.

Som de to blussende konfirmantene Enok og Lydia møter vi to unge teateraktive ungdommer fra Kristiansand bokstavelig talt midt i våren - når gjøken galer på Kvanneslandet og Høvåg-ungdommen danser og leiker rundt St. Hans-steinen på Indre Aarsnes.

Vi ønsker velkommen til en annerledes og mangfoldig aften i Gabriel Scotts egen barndoms kirke - lørdagen den 1.9. klokken 20.

Edith Backer-Owe forteller

Ved Bjørg Adine Michalsen

En dag i oktober år 2000 besøkte jeg tre søsken på Tromøya. På sine gamle dager bor de nå i nærheten av hverandre på Tybakken. De hadde alle tre kontakt med Gabriel Scott som ungdommer. Edith Backer-Owe (født Gjerrestad, år 1929) var kanskje den som hadde mest kontakt med Gabriel. En dag for noen få år siden ble hun bedt om å fortelle om sitt vennskap med forfatteren på en Gabriel Scott-kveld på Tromøya, og vi skal her gjengi hva hun fortalte. I neste nummer av Treskoposten kommer et intervju med de tre søsknene Gjerrestad:

Edith forteller: Jeg er blitt spurt om å fortelle litt om mitt vennskap med Gabriel Scott og noen episoder og opplevelser fra den tida. Men jeg kan jo begynne med begynnelsen på et vennskap. Det er over 55 år siden; jeg var 15-16 år og Scott var 70. Alle visste hvem Scott var, den alvorlige og utilnærmelige mannen som var stram og rank som en offiser og gikk turer med raske skritt og med blikket festa i det fjerne. Men det som folk ikke kunne se, var at under den alvorlige minen skjulte lange Gabriel hos presten seg, full av humor og skjemterier.

Det hadde seg slik at jeg var bestevenn med Jetje Smith, nå Henriette Blakstad, og Jetje kjente Scott fra før, gjennom sin far, konsul Smith på Storeng. Så en dag på Skilsøferja, på vei hjem fra skolen, hilste Jetje på Scott og han hilste hjertelig igjen på oss begge. Vi ble gående sammen med ham og snakke til våre veier skiltes ved bageren på Pusnes. Senere snakket vi stadig oftere med han, på ferja eller på veien. Han var levende interessert i alt vi mente og syntes, men for det meste var det han som fortalte.

På høsten begynte Jetje og jeg på danseskole i byen, en kveld i uka, og da veien til Storeng og Tybakken var lang, ble vi invitert til «Maagereiret» rett fra skolen, for å være der til vi skulle på danseskolen om kvelden. Vi fikk alltid mat når vi kom dit, som oftest middag, og vi hjalp fru Scott på kjøkkenet med matlaging og opp-

vask. Når vi en gang i blant skulle ha noe ekstra godt, tok Scott fram eggedosis-maskinen. Han syntes den var genial. Den var som en stor kremsprøyte med stempel. Så hadde vi egg og sukker oppi, og så var det å pumpe dette opp og ned til eggedosisen var ferdig. Vi var helt utslitt i armene, og jeg tror det tok en halv times tid. Det var like tungt som å dra slipes-teinen når en skulle slipe ljåen hjemme. Vi ønsket bare at vi hadde hatt en vanlig hjulvisp. - Men eggedosisen var god og ble servert med noen dråper rom - ikke konjakk som noen brukte - nei, rom til eggedosis. Det var han nøye med.

Scott hadde alltid ønsket seg en datter. Så når han ikke hadde fått en datter selv, ville han at jeg skulle være hans guddatter. Så han presenterte meg alltid som sin guddatter. Han var til og med hos presten for å bli skrevet inn i kirkebøkene som min gudfar. Det gikk imidlertid ikke sokneprest Ruud med på.

Giftige tunger skumlet litt om vårt vennskap, for hvilken interesse kunne vel en voksen mann ha av ei ungjente, om ikke det var for en ting? Men da kjente de ikke Gabriel Scott, og ikke meg heller, for den saks skyld. Scott var en meget moralsk og anstendig mann, på alle vis ulastelig og uklanderlig i all sin ferd.

Det forundret oss mangen gang at han brydde seg så meget om oss unge. Vi følte oss virkelig som hans beste venner - og var alltid velkommen i «Maagereiret». For oss gjaldt ingen restriksjoner - ingen tabu-tid fra til to når han skrev. Jeg skjønner i ettertid at han trengte den inspirasjonen som bare barn og unge kunne gi han, mens vi ennå var søkende og impulsive og hadde det oppladte sinn, som han skrev så meget om.

En sommerdag ble Jetje og jeg bedt med Scott til Høvåg i sjekta «Jan van Gent». Hans gamle barnepike på over 80 år var også med. Hun var kommet fra Oslo for å stelle for Scott mens fru Scott var på Lillehammer på rekreasjon. Jeg fikk den store ære å styre sjekta gjennom Blindleia; underveis lærte han oss alle sjømerkene, og hva de betydde, men nå husket jeg bare «Nordenom sort stake» og «Søndenom Rød».

På turen sang vi, Jetje og jeg. Vi sang bestandig. Bl.a. «Tom Browns Baby» - «Battle Hymn» som den egentlig heter. I sær syntes vi refrenget lød fint: «Glory, glory halleluja» - med første- og andrestemme. - Nei, kan dere virkelig den! sa han. Den hadde han ikke hørt siden han var liten gutt i Scotland, og han ble helt rørt. Vi måtte synge den flere ganger. Så kom vi fram til Jakteviga, til våbenhandler Pedersens hytte. Han var en god venn av Scott, og vi fikk spekemat og rømmegrøt. Det var endatil St. Hans-aften, men det visste ikke Scott før vi fortalte han det. - På hjemveien ble vi omringet av tett tåke og kunne ikke se mer enn en meter foran bagen. Scott slo av motoren, og vi fikk rodd den store sjekta inn til den holme, Lyngholmen, som Scott fant ut på

Dette fotografiet av Gabriel Scott skal være tatt av Edith Backer-Owe. Kan bildet være tatt om bord i Scotts elskede sjekta «Jan van Gent» som Scott fikk i bryllupsgave av broren Christian i 1920? Fotoet er ett av de beste som er tatt av Scott!

draftet at det måtte være. Der satt vi i et skur som var satt opp for sauene - til tåkalletet - og vi kjørte hjem i soloppgangen.

Scott hadde også en annen god venn, maleren August Jacobsen fra Stavanger. På sine gamle dager flyttet Jacobsen til sin datter på Bryne på Jæren. Og da traff han for første gang sin datterdatter Bjørg som satt i rullestol, hardt rammet av leddgikt. Jacobsen skrev om dette til Scott som syntes skrekkelig synd på henne. Han dro til Bryne på besøk og hadde med seg en hel kasse med bøker til Bjørg. Han skrev også til forlagene, og de sendte mange pakker med gamle bøker til henne. Så spurte Scott om jeg ville bli brevvenninne med Bjørg. Og så skrev vi til hverandre et års tid. Da foreslo Scott at jeg skulle besøke henne i sommerferien. Turen ble planlagt i det vide og det brede, for ingenting skulle overlates til tilfeldighetene. Scott ville gjerne at jeg skulle reise i bunad, riktignok en fin hverdagsbunad, med rødt snøreliv og lang, stripe stakk. Jeg hadde fått den av fru Scott, for den var blitt for trang til henne. Scott hadde selv valgt ut stoffet, og han syntes den var så fin. Heldigvis kom fru Scott meg til hjelp og sa at jeg nok sikkert heller ville reise i noe mer praktisk, som langbukser, for eksempel. Bunad var ikke «in» på den tiden, og slett ikke som reiseantrekk. Så langbukse ble det.

Turen ble lang og vidløftig, først med kystruta fra Arendal til Flekkefjord, så overnatting der hos Scotts venner, bokhandler Horgen med familie, så videre med jernbane til Bryne neste dag. Flere somrer på rad var jeg hos Bjørg på Jæren. Og så kom hun til meg, og vi besøkte «Maagereiret» nesten hver dag. Vi var på mange båtturer med Scott, og min søster Mia og min bror Karl Aanon var også med. Vi var blant annet flere ganger til Rørendal, til Tove og Max Tau. Jeg husker en gang

Max Tau skulle styre «Jan van Gent», men det gikk ikke så bra. Han dreide på rattet i ett kjø, og sjekta fór hit og dit. Han fikk det ikke til, selv om Scott fortalte han inngående hvordan han skulle gjøre det. Jeg husker Scott kjempet hardt for å bare seg for latter.

Bjørg Sandve ble i senere år operert utallige ganger på Revmatismesykehuset i Kristiansand og ble til slutt så god at hun greide både å gå og danse som hun hadde ønsket så.

«Nå skulle «bestefar Scott» ha sett meg». Han fikk ikke oppleve at Bjørg lærte å gå igjen, etter 30 år i rullestol. Hun har skrevet en bok, «Farvel rullestol», hvor hun forteller om sin morfar August Jacobsen, og ikke minst om Gabriel Scott - «bestefar Scott», som hun kalte ham.

Jeg fikk mange presanger av Scott, akvareller og malerier, og mange andre vakre bilder, som han hadde stående på et lagerrom. Og stadig bøker - alle med skolelig hilsen - eller et lite dikt - skrevet med grønt blekk og sin karakteristiske håndskrift.

En av de siste bøkene jeg fikk var «Fergemannen» som kom ut i 1952, men den aller siste var «Det flyvende bord» som kom ut i 1954. Den ble først utgitt som barnebok, men han skrev den om for voksne. I den har han skrevet: «Kjære Edith. Mange hilsener fra en utgammel venn som holder på å lage eventyr ennu. Gabriel Scott 7.1. 1955.» Det ble hans siste hilsen til meg.

Men nå må jeg fortelle noe som hendte: En fin sommerdag kom det en due vandre inn i stua, gikk en runde og gikk så ut igjen. Jeg følte meg så underlig til mote. For noe liknende hadde aldri hendt før, og jeg tenkte: Er det noen som kan være død? Det var 9. juli, 1958, Scotts dødsdag. - Det var veldig rart.

Edith Backer-Owe

Da Scott-varden i Høvåg ble innviet

Utdrag fra
Fædrelandsvennen
mandag 22. juli 1974.
Referatet ble skrevet
av Sven Kåre Larsen.

«For han som skrev den ringes adelsbrev og vigslet tukt og nøysomhet med savn, som vevet lyst og lykke i sin vev og gav den siste smerte ord og navn.

- Slik åpnet prologen ved avdukingen av minnesmerket over dikteren Gabriel Scott på kirkebakken i Høvåg. - Han som skrev den ringes adelsbrev. Han som øynet storheten i det små, lykken i de nære ting, han som talte kjærlighetens evangelium og toleransens budskap - og som i en uhyggelig visjon så hvilken vei det bar med en stadig mer teknisk fullkommen slekt som så seg blind på sine egne landvinninger. Han som sa: - «Gi oss en istid igjen, som kan skrape piggrådkulturen av»

En varde er blitt minnesmerket over dikteren. Enkel og ukunstlet, muret av stredenes havgrå stein, en veiviser, et siktepunkt. det er ingen dårlig bauta.

Kirkebakken var smekkkfull av folk fra nær og fjern da sogneprest Yngvar Støren Castberg, formann i minnesmerkekomiteen, kunne ønske velkommen, og gi ordet til Olav Varen, som i sin tid talte da innsamlingen til monumentet ble startet. Nå fikk han gleden av å skrive og lese prologen til avdukingen.

Og den ble foretatt over et stort spenn av tid, kan man si. På den ene siden Scotts gamle «deserkamerat», Karl

Andreas Andreassen fra Ågerøya, som hadde stått sammen med dikteren på kirkegolvet. På den annen Helge Scott, dikterens sønnesønn. Sammen fjernet de forheng- et, og minnesmerket trådte fram - i enkelhet og nøysomhet, slik dikteren selv helst ville hatt det. Og samtidig var der over den nære og dagklare symbolikk en dâm av storhet og mektige vyer.

I en tid med så mange flytende grenser og så diffuse etiske normeringer kan dikterens ord ennå bli en varde for oss alle.

Dr. philos. Max Tau, Scotts nære venn og store beundrer, holdt en beåndet og engasjerende tale hvor han tok sitt utgangspunkt i den takk vi føler overfor dikterens lange rekke av budskap til oss:

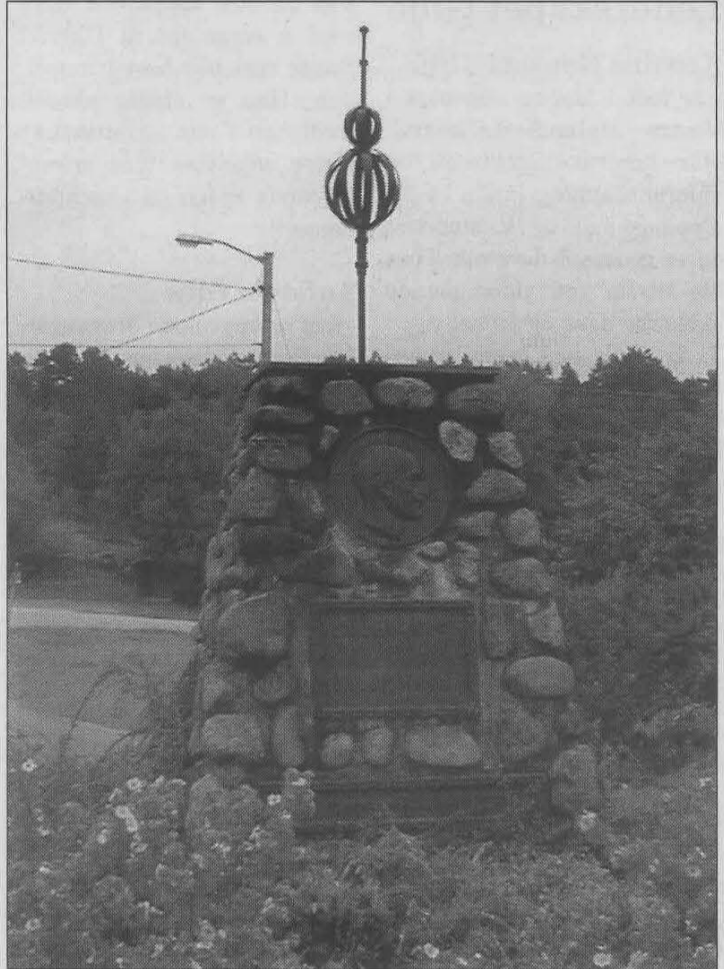
- Hver bok fra ham var et brev, sa Max Tau, som også dvelte ved den betydning Scotts barndom i Høvåg kom til å få for ham, hvordan naturen og menneskene der ble rammen om så mye av hans dikning, og hvordan bygda dannet grunndragene i hans inspirasjon. Tau talte om Scott som kjærlighetens, nøysomhetens og toleransens forkjemper, han nevnte også de dystre fremtidsvisjoner dikteren hadde hatt på det økologiske plan. Han talte om hans bøker, om hans personer, om hans mennesker som strømmet ut fra hans engasjerende og engasjerte diktersinn i et så fascinerende og mangefarget opptog - han dvelte kanskje særlig ved to av hans bøker, «Kilden» og «Stien», hvor dikterens grunnleggende livsfilosofi er kommet til sitt mest fullgyldige uttrykk - .

Grunnappellen i hans bøker er enkel å gjengi og enkel å forstå, sa Tau. Den lyder i korthet: Gi avkall på alt som ikke tjener livet!

Deretter ble den offisielle overlevering av monumentet foretatt. Billedhuggeren, Nic. Schiøll, ble belønnet med spontan applaus da han ble presentert sammen med sitt verk - og det samme ble sogneprest Castberg, ildsjelen, da han ble overrakt en nydelig bukett lyserøde roser fra «Maagereiret».

Det var dikterens sønn, Dag Scott, som foretok overrekkelsen og som benyttet anledningen til å takke for den heder som var blitt hans far til del. Han dvelte ved dikterens barndom i Høvåg og hvordan disse årene må ha løst opp for alt det som lå oppdemmet i ham, og som ikke hadde fått utløp i de victorianske veloppdragne år i England. Scott rettet sin takk både til dem som hadde tenkt tanken om et slikt minnesmerke, og til dem som hadde satt den ut i livet, og kunne slå fast at det hadde fått en form og en egenart som hans far sikkert ville ha kunnet godkjenne.

Til stede under høytideligheten var en rekke representanter for dikterens familie med fru Birgit Scott i spissen.

«Sjøvarden» - som ble reist foran Høvåg kirke i 1974. Relieffet er laget av billedhuggeren Nic. Schiøll. Den 10. oktober i år feirer vi 100 års-jubileet for Nic. Schiølls fødsel. Gunnar Havstad som har modellert Gabriel Scott-bysten i «Pollen» i Arendal sentrum hadde også vært 100 år i 2001. Bysten ble laget i 1929.

Brekkekjær lørdag 28. april 2001:

Referat fra medlemssamling

Vi var vel omkring 20 mennesker samlet på Brekkekjær denne kvelden. Medlemmene ble ønsket velkommen av det nye lederparet, og ordet ble gitt til Per Jakob Skaanes. Han holder på med en oppgave om Gabriel Scott som mystiker - innenfor faget idehistorie. Det var interessant å høre han beskrive personer fra Scotts bøker som hadde disse mystiske evnene - en fremmed verden for mange av oss - og enda en side ved Gabriel Scott..

En nydelig fiskesuppe ble servert - og folk så ut til å hygge seg sammen. Vi tok en presentasjonsrunde der vi fikk sjanse til å bli litt kjent med hverandre.

Siden la Bjørg Adine frem noen av erfaringene fra tidligere arrangementer for medlemmer - og hun hadde nok noen sukk over at det kan

være vanskelig å samle folk. Spørsmålet er: fortsetter vi med slike samlinger, nå som vi er ca 170 medlemmer, eller finner vi på noe annet?

Interessen kom etter hvert til å bli fokusert på litteraturgrupper. Det virket som flere av de tilstedeværende hadde lyst til å delta i lesegrupper som konsentrerte seg om Gabriel Scotts bøker. Er dette noe vi tar alvorlig, og i så fall, hvordan organiserer vi dette?

Litt allsang ble det også, stort sett sanger til tekster av Scott. Og til slutt: rosinen i pølsa: Asbjørn Christiansen fra Brekkestø underholdt oss med en flott Pider Ro-historie! Hvordan går det an å huske utenat så godt når man er pensjonist? Vi bøyer oss i støvet!

BAM.

Hilsen fra lederskapet

Til medlemmene av
Gabriel Scott
Selskabet

Som kjent ble det på årsmøtet i 2001 skifte i lederskapet for Selskabet. Bjørg Adine Michalsen sa takk for seg som leder etter to år, og undertegnede ble valgt som «tospennet» lederskap!

Vi har nå fungert i jobben i ca et halvt år, og begynner å få en oversikt over det mangslunne arbeidet Selskabet driver. Vi vil gi honnør for alt det gode arbeidet som er gjort siden stiftelsen i 1997. Det mangler heller ikke på oppgaver i årene fremover.

Først er det Gabriel Scott-dagene som tradisjonelt finner sted i overgangen august-september. Vi tror det er et svært godt program vi har fått satt opp, med gode og aktuelle aktører, og vi håper at mange av dere finner veien til Brekkestø og Høvåg i den helgen.

Så snart disse er overstått, må vi i gang med planleggingen av

Scott-dagene 2002. Det bør bli et litt spesielt opplegg, siden hele Sørlandet feirer seg selv, 100 år som landsdelen Sørlandet.

Scott-dagene er på en måte blitt Selskabets ansikt utad, og har hittil vært god «reklame» for Scotts litteratur. Men den største og viktigste oppgaven Selskabet etter vår mening har, er utgivelser av Gabriel Scotts bøker. Den forlagsvirksomhet som Selskabet driver og som utmerket ledes av Ingjerd Modal, er etter vår mening et viktig kulturarbeide, og kan gjerne kalles en «motkultur», men også et viktig innlegg i diskusjonen om verdier og holdninger i dagens samfunn.

Det er viktig at Gabriel Scott selv får tale! Han er en hel verdikommisjon alene.

Medlemstallet nærmer seg nå 200. Det er gledelig, og det er et problem! Vi ville så gjerne komme i kontakt med flest mulig, og at medlemmene skulle kunne møtes utenom Scott-dagene. Styret har lagt opp til to samlinger i tillegg til Scott-dagene i de siste årene. Det har vært gode samlinger og gode opplevelser. Møtet i april på Brekkekjær med emne «Scott som mystiker», viste oss en side ved dikteren som vel de færreste av oss kjente. Problemet har

ikke vært å finne program, men at det har vært vanskelig å finne tid og sted, slik at flere kunne få anledning til å delta.

Det er ikke fastsatt dato/sted for et møte høsten 2001, men styret arbeider med et prosjekt med Scott-tekster/opplesning. Studiegrupper er også nevnt. Nærmere orientering vil bli gitt så snart konkret program foreligger. Styret tar gjerne mot forslag fra dere medlemmer. Med dette hilser vi alle Scott-venner og takker for tilliten, at vi ble valgt til lederskap.

Kristine Gauslaa Gilje
Torstein Gilje

Omtale av styret i Gabriel Scott Selskabet

Lederskapet Gilje

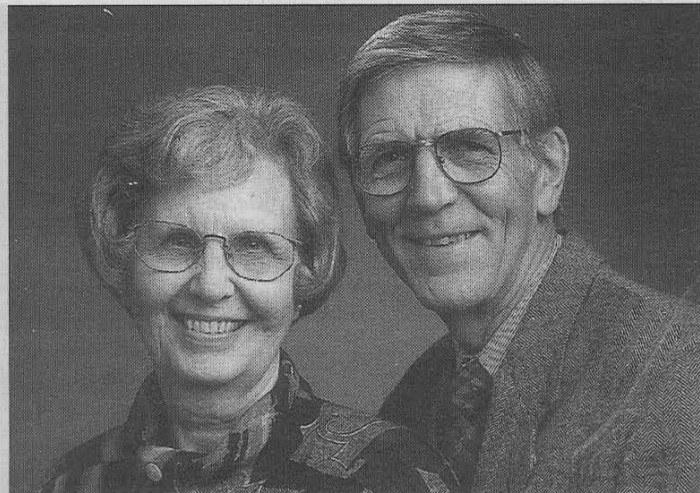
Kristine Gauslaa Gilje - er født i Høvåg, oppvokst i Vestre Moland/ Lillesand. Har lærerskoleeksamen og videreutdanning innen spesialpedagogikk og kristendom og er godkjent døvetolk. Hun ble tilsatt ved videregående skole for døve og jobbet der i 31 år, både som lærer, rådgiver og rektor. Hun har tilbrakt alle somre i Høvåg og har fått Gabriel Scott «inn med morsmelken» og ser det

som en stor oppgave å være med å sørge for at Gabriel Scotts røst blir hørt i fremtiden. Han er stadig aktuell fordi han i sitt forfatterskap retter søkelyset mot grunnleggende spørsmål i menneskenes liv.

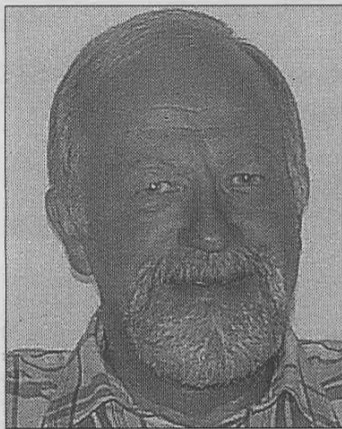
Torstein Gilje

- født og oppvokst i Stavanger, har lærerskoleeksamen, dessuten videreutdanning innenfor sang og musikk, med piano som hovedfag. Han har vært lærer i grunnskolen i

Stavanger, senere høyskolelektor ved Stavanger lærerhøgskole. Dessuten har han vært musikkannemelder i Stavanger Aftenblad i 23 år. Interessen for Gabriel Scotts litteratur ble naturlig vakt ettersom det meste av fritid og ferier har blitt tilbrakt i Høvåg og Lillesand. Han vil gjerne være med å gi andre gleden av å bli kjent med en stor forfatter som har så mye å gi sine lesere - både i glede og sorg.

Kristine Gauslaa Gilje og Torstein Gilje

Anders Bjørnholmen

Kasserer
Anders Bjørnholmen er født og oppvokst i Høvåg og er nå bosatt i Lillesand sentrum. Han ble kjent med, og ble hektet av, Gabriel Scotts litteratur som guttunge ved at faren leste barnebøkene for han, samt Kilden og Alkejægeren. Han ble også tatt med på turer i «Gabriel Scotts rike». Er fortsatt opptatt av og interessert i Gabriel Scott og hans forfatterskap. Han har derfor over en del år samlet på bokutgivelser av Scott og har en boksamling som inneholder samtlige av hans utgivelser, de fleste i originalutgivelse. Ble kasserer i Selskabet for tre år siden.

Bjørg Adine Michalsen

Sekretær og medhjelper i Treskoposten
Bjørg Adine er fra Kristiansand, bosatt i Arendal. Hun er lektor med norsk som hovedfag og underviser utlendinger i norsk ved Arendal Voksenopplæring. Hun aner ikke hvordan interessen for Scott startet, men vet at det var på 80-tallet mens hun bodde i Oslo. Hun er godt kjent med en del antikvarier der inne - er stolt over å ha samlet 55 av hans seksti bøker. Ellers er hun storelsker av og ekspert på norsk grammatikk! Bjørg Adine var formann i Selskabet i årene 1999 og 2000.

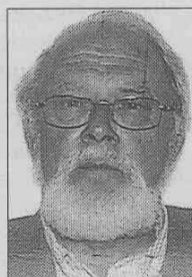
Eli Søyland

Styremedlem
Eli som er fra Flekkefjord, har Bibliotekhøgskolen og sosiologi grunnfag, har vært ansatt ved Biblioteket i Arendal i mer enn 20 år og er nå nestleder. Hun er svært interessert i kultur og har ledet en del kulturarrangementer ved biblioteket; bl. a. er det hun som har ansvar for 8. mars hvert år da biblioteket feirer Gabriel Scotts fødselsdag med eget program. Hun har nok ikke kunnet la være å bli påvirket av et spesielt hjørne i det fine biblioteket med et meget godt utvalg av Scottbøker og med relieff av Gabriel hengende på veggen! Dessuten har biblioteket en egen kafé som heter «Gabriel».

Tore Austad

Styremedlem

Tore Austad er cand. philol. og har norsk som hovedfag. Han var professor i skandinavisk litteratur ved University of Chicago i 1964-66. Han er lektor ved Kristiansand katedralskole (1966 - 81 og fra 1989), foreleser ved HiA og litteraturanmelder. Han satt som stortingsrepresentant for Høyre i årene 1977 - 89 og var Kirke- og undervisningsminister 1981 - 83. For tiden er han bystyremedlem i Kristiansand. Tore Austad var kasserer under Scott-dagene i fjor og vil i år delta i Høvåg kirke med opplesing fra «Det gylne evangelium» på søndagen under Scott-dagene.

Jens Stien

Varamann i styret

Ble medlem i Gabriel Scottselskabet etter at han, som landpostbud i Randesund, stadig var innom Sven Kåre Larsen. Han fikk god kontakt med Sven Kåre som alltid hadde et dikt eller noe nytt stoff om Gabriel Scott, som han ønsket å dele med Jens, før han kjørte videre på postruten.

Sven Kåre Larsen

Redaktør av Treskoposten

Sven Kåre Larsen er født i Randesund og er 62 år gammel. Etter studenteksamen var han presseman i mange år, først i Agder Tidend og deretter i Dagbladet Sørlandet hvor han særlig skrev artikler med kulturelt tilsnitt. Deretter arbeidet han i 25 år ved hovedbiblioteket til Høgskolen i Agder. Sven Kåre Larsen har skrevet en lang rekke Scott-artikler. Han er en Scott-entusiast av de store og graver stadig fram stoff om eller av Scott som ingen noensinne har lest! Dette er vi mange som setter pris på.

Ingjerd Modal

Bok-ansvarlig

Ingjerd var den som tok initiativet til å starte Scott-selskabet. Hun fungerte i starten som formann, sekretær, kasserer og altnuligmenneske. Dette gikk i ca to år da hun fant ut at hun måtte overlate roret til andre.

Men hun passer på å være like i nærheten så hun kan ha kontroll og se skikkelig til sitt hjerte barn. Derfor er hun ansvarlig for utgivelse av ny-gamle Scott-bøker og er med i arrangementskomiteen. Alle som bor i nærheten av Høvåg vet hvilken kulturkapasitet hun er og hvilken kreativitet hun fremviser på ulike områder.

Bøker gitt ut i regi av Gabriel Scott-Selskabet

	Pris	Medlemspris
Jernbyrden Bind I og II	298,-	208,50
Vester i Skjærene	UTSOLGT	
Tripp-Trapp-Tresko	UTSOLGT	
Hollender- Jonas og Gutten i røyken	98,-	69,-
Sølvfaks	120,-	84,-
Pider Ro's historier	148,-	104,-
Det spøker	199,-	140,-
Skipper Terkelsen	179,-	125,-
Jagtjournalen	179,-	125,-

Frakt kommer i tillegg til prisen.

GABRIEL SCOTT SELSKABET

Styret i Gabriel Scott-Selskabet fra februar 2001

Lederskap:

Kristine og Torstein Gilje, Nymansveien 63, 4014 Stavanger, eller: Fleseid, 4770 Høvåg

Kasserer:

Anders Bjørnholmen, Nygårdsgaten 8, 4790 Lillesand, tlf. 37271421

Sekretær:

Bjørg Adine Michalsen, Taubaneveien 17, 4825 Arendal, tlf. 370 94 200 / 901 57 330

Styremedlem:

Eli Søyland, Andeveien 36, 4847 Arendal, tlf. 370 24 401

Styremedlem:

Tore Austad, Trymsvei 14c, 4631 Kr.sand - tlf. 38090895

Varamann:

Jens Stien, Broveien 9A, 4621 Kristiansand

Bokansvarlig:

Ingjerd Modal, Vesterhus, 4770 Høvåg, tlf. 37274597

Redaktør av Treskoposten:

Sven Kåre Larsen, Ådnevik, 4639 Kristiansand tlf. 38045128